

Yazar: Ramazan YILMAZ

Sakal býrakmanýn ya da kesmenin hükmü

Yüce Allah (cc), Müslümanlarýn neleri yapýp neleri yapmayacaklarýný Kur’an’da ve razý olduđu Yslâm dininde apaçýk bir þekilde açýklamýþ, bunun pratiðini de, en güzel örnek olarak alýnmasýný emrettiði Rasulü’nün hayatýnda ortaya koymuþtur. Rasulallah (as), Rabb’inden kendisine bildirilen hükümleri, hayatýnda pratize ederek açýklamýþ, ümmetine en güzel örnek olarak býrakmýþtýr. Bu örnekliði, Rasulallah (as)’ýn sünnetidir! Onun sünneti, Rabb’inin kendisine bildirdiði hükümlerin nasýl yapanacaðýný, yapýarak ortaya koyarak açýklamaktýr. Bu nedenle Rasulallah (as)’ýn, söz ve davranýþlarýnda Kur’an’a aykýrý, Kur’an’a raðmen hiçbir þey bulunmaz ve o, ancak Kur’an’ý ahlak edinmiþtir. “Ve muhakkak ki sen, büyük bir ahlâk üzerindesin.” (Kalem, 4) Kur’an, kendisinde çelipki bulunmayan, her konuda en güzel açýklamayý yapan, doðruyu ve yanlýþý en ince teferruatýna kadar ortaya koyan bir kitaptýr. Ýman edenler, bir konuyu araþtýrýrken mutlaka Kur’an’ýn o konudaki ayetlerinin bütününe bakmakla mükelleftirler. Aksi halde yanlýþ sonuçlara giderler ve kendilerini sorumluluk altýna sokarlar. Yüce Allah (cc), Kur’an’ýn hayata nasýl uygulanacaðý, konularýn nasýl anlaþýlacaðý konusunda, rasullerin hayatlarýndan örnekler vermip, en son Rasulü Hz. Muhammed (as)’ýn da bu konuda, en güzel örnek olduðunu bildirmiþtir. Kur’an’dan bir konuyu araþtýran ya da bir konuda belli bir iddiada bulunan kimseler, verilen rasul örneklerini ve Hz. Muhammed (as)’ýn en güzel örnekliðini almalarý halinde en doðru bilgiye ulaþabilirler. “Andolsun, sizin için Allah’ýn Rasulü’nde, Allah’a ve ahiret gününe kavuþmayý uyan ve Allah’ý çok anan kimseler için, en güzel bir örnek vardýr.” (Ahzab, 21) Bazý kimseler, Kur’an’ý eksik okuduklarý, ayetleri yeterince anlamadýklarý, Rasulallah (as)’ýn en güzel örnekliðinden hareket etmedikleri ve Sünnetin ne olduðunu bilmedikleri için, Kur’an ile çelipen kimi fikirler

ortaya atmakta, böylece kendileri sorumluluk altına girdikleri gibi, bapkalarünü da yanlyplara sürüklemektedirler. Herhangi bir amelin farz ya da Sünnet olduünu iddia edebilmek için, öncelikle farz ve Sünnetin ne olduünu bilmesi gerekir. Bunlar bilinmeden, bir amelin farz ya da Sünnet olduü konusundaki bir iddia, Allah'ın ve Rasul'un ne apaçık bir iftiradır. Yüce Allah'ın ve Rasul'un üzerine iftira atanların da yeri cehennemden başka değildir. “Yalan söyleyip Allah'ın iftira atan ya da O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! üphesiz zalimler, kurtuluüpa ermezler.” (En'am, 21) Kur'an'da bulunmayan bir peye farz demek, bir konuda helal ya da haram iddiasında bulunmak, yüce Allah'ın üzerine iftira atmaktır. Yüce Allah (cc), iman edenleri uyarmıü, ağızlarına geldiği gibi bu helaldir, bu haramdır üpekilde konuümmaların bildirmidir. “Dillerinize yalan vasfederek bir pey için: ‘Bu helaldir ve bu haramdır' demeyin; yalan uydurup Allah'ın iftira etmiü olursunuz; üphesiz, yalan uydurup Allah'ın iftira edenler, kurtulamazlar.” (Nahl, 116) Helal, haram ve farzlar, Kur'an'da açıkça belirtilmiü, Rasulallah (as), bunu hem ifade etmiü, hem de hayatlarında yapamıüplardır. Kur'an'da herhangi bir hüküm olmadıü halde sakal bürakmanın farz, kesmenin haram olduünu iddia etmek, çok açık bir üpekilde yüce Allah'ın üzerine iftira atmaktır ki müfteriler, hiçbir üpekilde azaptan kurtulamazlar. Sakal bürakmak farzdır iddiası Kur'an'ın anlamadan, ayetleri kendi hevalarına göre yorumlayan kara cahil kimseler, sakal bürakmanın farz olduünu iddia etmekte, sakalı olmayan insanların da küfür ve üirk ile itham etmektedirler. Farz ve sünnetin ne olduünu bilmeyen cahiller, yüce Allah'ın indirdiği gerçekleri saptırıp nasıyl bir dalalet içerisinde bulduklarını bilmeden hevalarını ülü edinip kendilerince farzlar üreterek sapmaktadırlar. Bir hükmün, Allah'ın ve Rasul'un ait olması, o hükmün, yüce Allah (cc) tarafından bir emir olarak bildirilmesi ve Rasulallah (as)'ın da o hükmü hayatında yapması gerekir. Bu durumda o hüküm, Allah ve Rasul'un ait olmuü olacak ve Müslimanlar, o hükme tabi olacaklardır ki, aksine hareket sapıklıktan başka bir pey değildir. “Allah ve Rasul', bir ipte hüküm verdiği zaman, M'amin erkek ve kadın için o ipe kendilerine göre seçme hakkı yoktur, kim Allah'a ve Rasul'un karü gelirse, muhakkak apaçık bir sapıklığa düper.” (Ahzab, 36) Müslimanlar, yüce Allah'ın ve Rasul'un iman etmelerinin

geređi olarak Allah ve Rasulü tarafýndan konulan hükme tabi olmak ve onu yapamak zorundadırlar. Yüce Allah (cc), helal, haram konusunda iman edenleri uyardýđy gibi, o emirleri getiren Rasulü’nü de uyarmýđ, bu konularda dikkatli olmasýný kendisine bildirmiştir. “Ey Nebi, niçin, Allah’ýn sana helal kýldýđy peyi, neden eplerinin, hođnutluđunu arzularak haram kýlyyorsun! Allah bađýplayandýr, esirgeyendir.” (Tahrim, 1) Hüküm bu denli apaçýk bir bekilde ortada ve bu hükme ilk muhatap olan Rasulallah (as) iken, uydurduklary yalanlary Rasulallah (as)’ýn üzerine atarak ona iftira edenler, elbette kurtulup yüzügöremeyeceklerdir. Yüce Allah (cc), Kur’an’da sakal konusunda hiçbir hüküm indirmemiđ, Rasulallah (as) da bu konuda insanlara farz anlamýnda bir zorunluluk yüklememiđ, sakalýn farz olduđu konusunda bir söz söylememiştir. Rasulallah (as), tebliđe bađladıktan sonra kýlyk kyyafet ve sakalýný deđiptirmemiştir. Rasulallah (as), içerisinde yapadýđy toplumun kýlyk kyyafetini aynen kullanmýđ, sakalýný da, o toplumda genel geçer olan ölçülere uygun bir bekilde býrakmýđ, davete bađladıktan sonra sakal ve kýlyk kyyafetinde hiçbir deđipiklik yapmamýđ, Müslümanlara da bu konuda herhangi bir tavsiyede bulunmamýptýr. Rasulallah (as), saç, býyyk ve sakal ile ilgili ilk sözünü Medine’ye yerleptikten sonra Müslümanlaryn, Medine’deki Yahudilerin sakalý ile ilgili sorular sormalary üzerine söylemiştir. Rasulallah (as), Rasul olarak nasýl ki insanlary Tevhidi esaslar konusunda uyarmýđ, onlaryn Rab’lerine nasýl ibadet edecekleri konusunda açýklamalarda bulunmuđ ve örnek olmuđ ise, ayný bekilde bir önder ve bir lider olarak da toplumun her peyi ile ilgilenmiştir. O, önderlik yaptýđy toplum fertlerinin, kipilikli, þahsiyetli birer insan olmalarýný, dođru dürüst bir davranýđ sergilemelerini, kýlyk kyyafetlerine dikkat etmelerini de onlara tavsiye etmiştir. Mekke’de onüç yýl boyunca Tevhidi esaslara tebliđ görevini sürdüren Rasulallah (as)’ýn, sakalla ilgili bir tek sözü yoktur. Her konuda Müslümanlary uyaran Rasulallah (as), sakalla ilgili sözlerinin tümünü Medine’de söylemiştir. Cahil kimseler, Rasulallah (as)’ýn, ilk tebliđe bađladıktan sonra, onüç yýlyk Mekke mücadelesi boyunca insanlary sürekli yüce Allah’ý birlemeye davet ettiđini, bu süre içerisinde saç sakal konusunda tek bir söz bile söylemediđini bilmeyecek kadar cahildirler. Emir ve nehyi çok iyi bilen Rasulallah (as)’ýn, sakalla ilgili söylediđi sözler, tamamen tavsiye niteliđindedir. Sakalýn farz olduđunu iddia edenler, bu konuda bir sürü sözler uydurarak bunlary Rasul (as)’ýn üzerine iftira

atmaktadırlar. Rasulullah (as)'ın, sakal ile ilgili sözleri, söylediklerini anlamayan, yetmezmiş gibi onun sözleri, söylediklerini deyiştirerek söyleyen cahiller, bir de kendi yorumları ve mezheplerinin görüşleri ile sakal bırakmanın farz, kesilmesinin haram olduğunu iddia ederek Allah ve Rasulullah'ın zehrine iftira atmaktan kaçınılmazdır. Rasulullah (as)'ın, sakal konusundaki ilk sözleri Mekke'de, müşriklerle karşı karşıya geldiği zaman, sakal pekilleri aynı olan Müslümanlar, Medine'ye geldiklerinde Yahudilerle karşılaştıklar, onların kendi gelenek ve geleneklerine göre olan karşı karşıya geldiğini, oldukları uzun sakal pekilleri görüşleri. Yahudilerin uzun sakallarını görün bir kısmın Müslüman, Rasulullah (as)'a gelerek: "Ey Allah'ın Rasulü, Yahudilerin uzun sakalları vardır, biz de bırakalım mı?" diye sormaları zehrine Rasulullah (as), eliyle sakalını tutarak, "Sakalınız bir tutam uzatın, böylece sakalınız kısalsın, saçlarınız da tıraş edin" buyurdu rivayet edilir. Amr ibn-i Puayb'ın babasından, onun da dedesinden (r.ah) rivayetine göre "Rasulullah (as), sakalının eninden ve boyundan (bir tutamdan fazlasını) alırdı." (Tirmizi, Edep, 17, no: 2762, 5/94) Rasulullah (as), müşriklerin ağızlarına kadar giren uzun büküklerine tepki olarak da Müslümanlara: "Müşriklere muhalefet edin; sakalları bırakın, bükükleri kırpın" buyurmuştur. (Kutub; Sitte, Hadis no: 2121, ziyet) Rasulullah (as)'ın, "Müşriklere muhalefet edin; sakalları bırakın, bükükleri kırpın" sözleri; sözleri; anlayıp dinlemeden bunu ağızlarına dolayanlar, onun sözleri; ¸ arıtmaktadırlar.

Normal 0 21 false false false TR X-NONE AR-SA

/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:6.0pt; mso-para-margin-right:0cm; mso-para-margin-bottom:6.0pt; mso-para-margin-left:0cm; text-indent:35.45pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt; font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri; mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri; mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial; mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;} Rasulullah (as)'ın, Tevhidi esaslarla ilgili sözlerini topluma ulaştırma metodunu, o konudaki söz ve fiillerine uymayı dini sakal ve benzeri peylerden ibaret bilenler, karşılarına muhalefet

sözünü sakala indirgediler, bu yetmezmiş gibi sapıylıkla rında o denli ileri gittiler ki, nereden geldiği kime ve neye ait olduğu bilinmeyen kıl parçalarına, törenlerle tapınmaya babladılar. Sakal, o günkü toplumlarda bir yapam tarzı, bir gelenektir ve hemen her toplum sakallıydı. Rasulullah (as)’n, her iki sözüyle Yahudi ve müpriklere özenilmemesi ve Müslümanları, kendilerine ait bir kipliklerinin olması gerektiği konusunda uyarmıyptır. Ydare ettiği toplumun bakımlı ve düzenli olmasına dikkat eden Rasulullah (as), Müslümanlara, saçarını kısıltmalarını tavsiye etmiş, kimi zaman da saçarını, omuzlarına dökülecek kadar uzatmıyptır. Bu da gösteriyor ki, Rasulullah (as)’n saç, sakal ve bıyıkla ilgili tavsiye niteliğindeki sözleri, dini bir vecibeden değil topluma gösterildiği hassasiyetten dolayıdır. Rasulullah (as), Batılı bir ükede yapasaydı, oranını giyimi ile ilgili peyler söylerdi. Payet sakal farz olsaydı bu durumda Rasulullah (as), dinin diğer emirlerini tebliğ ettiği gibi sakal konusunu da daha Mekke’de iken ya da Medine’ye gelir gelmez, Yahudi ve müprikleri örneklemeden farz olduğunu söylerdi. Bunun böyle olmadığı, konu ve olaylara bakıldığında açıkça görülebilir. Bir peyin, tarihin her dönemindeki bütün Müslümanlara farz olabilmesi için o peyin mutlak anlamda Kur’an’da yüce Allah’n bir hükmü olarak emredilmesi, Rasulullah (as)’n da bunun Allah’n emri bir farz olduğunu, diğer farz olanları belirttiği gibi belirtmesi gerekirdi. Oysa bu konuda herhangi bir emir bulunmadığı, her aklıselim tarafından bilinen bir gerçektir. Rasulullah (as)’n, saç, sakal, giyim kuşam konusundaki hassasiyeti Rasulullah (as), sorumlu bir lider/önder olarak etrafındaki insanların kılık kıyafetleriyle de ilgilenmemiş, onların temiz bakımlı görünmelerine özen göstermiştir. O, Rasul olarak vahiy alıp getirerek ve insanlara anlatıp bizzat yapayarak örnekle olduğu gibi, sorumlu bir lider olarak da toplumun sevk ve idaresi, fertlerin tutum ve davranışları, kılık, kıyafet ve görüntüleri ile de ilgilenmiştir. Rasulullah (as), saçy, sakalı birbirine karıştırmış, pejmürde bir şekilde Müslümanların dolapmalarını istemiyor, onların temiz ve düzenli bir şekilde yapmalarını istiyordu. Nitekim Rasulullah (as), saçy sakalı birbirine karıştırmış bir halde yanına gelen adama, eliyle iparet ederek saçını düzeltmesini istemiş, adam bunun yapıp geldikten sonra da böyle demiştir: “Bu hal, sizden birinizin, tıpkı peytan gibi babı(nda) saçlar) karmakarışık vaziyette gelmesinden daha hayırlı değil mi?” buyurmuştur. (Kütübü Sitte, Hadis no: 2112, ziyet) Rasulullah (as), sorumlu olduğu toplum fertlerinin, tertipli ve düzenli olmasını, giyim kuşamlarında itici ve dikkat

¸ekici bir şekilde dolapmalarını istememiştir. Bu nedenle dikkat ¸ekici, bozuk bir şekilde giyinen, sa¸ı bapı dağınık olan kipleri uyarmış, olmaları gereken hali onlara s¸ılemiştir.

Rasulullah (as), Ciirrane’de iken umre i¸in ihrama girmiş, sakal ve sa¸ını sarıya boyamış, ¸zerinde zaferan (safran) lekeleri bulunan bir c¸bbe giymiş bir adam gelir ve ona: “Ey Allah’ın Rasul¸, bu g¸rd¸đ¸n vaziyette umre i¸in ihrama girdim” der. Rasulullah (as) ona: “ Bu c¸bbei ¸kar, sarı boyayın da yınka, umrede iken Hac’da yaptığınız yap” buyurmuştur. (Ebu Davud) (K¸t¸b¸ Sitte, Hadis no: 2112, ziyet) Rasulullah (as), kendileri temiz, bakımlı giyindikleri gibi sahabe de aynı şekilde temiz ve bakımlı olmuştur. Rasulullah (as), ihrama girmek istediği zaman koku s¸rd¸đ¸, sa¸ılarını yağladığı konusunda onlarca rivayet vardır. Bir g¸n, sa¸ı, sakal dağınık bir kişi, Rasulullah (as)’ın meclisine gelir; Rasulullah (as): “ Bunun bir yağ yok mu ki onunla sa¸ını d¸zeltsin” buyurur. (Irakî, Tahricu ahadisi’l-Yhya, 1/142) Aynı şekilde birbirine zıt rivayetler olmakla beraber Ybnu ¸mer (r. anh) de, sakalını sufra denen sarı boya ile boyar ve derdi ki: “Ben, Rasulullah (as)'ın g¸m, sakalını bununla boyamıştım, en ¸ok sevdiğim boya da bu idi; bununla elbisesini boyadığı da olurdu.” (Ebu Davud, Libas, 18, 4064) Rasulullah (as)’ın en yakın sadık arkadaşı Hz. Ebu Bekir (r. anh) ile Rasulullah (as)’ın ¸ok seven Hz. ¸mer (r. anh)’ın da kına ve keten ile sa¸ılarını boyadıkları konusunda rivayetler bulunmaktadır. Yukarıda kaynaklar g¸sterilerek belirtildiği ¸zere Rasulullah (as), idare ettiği toplumun d¸zenli ve bakımlı olmalarını istemiş, bunun i¸in onların sa¸, sakal, kıyık kıyafetleri ile yakından ilgilenmiştir. Tamamen toplumsal bir g¸r¸m ve d¸zen olan bu durumu, dindenmiş gibi g¸sterip farzlar, helal ve haramlar ihdas etmek, Allah ve Rasul¸ ¸zere iftira atmaktan, haddi aşmaktan başka bir şey değildir. Sakala farz, kesilmesine haram diyenler Kur’an ve S¸nnette, sakal ile ilgili dini bir h¸k¸m bulunmadığı halde sakala dini bir kıyık giydirip bırakılmasını farz, kesilmesini haram olarak addedenler, Yslî'ın temel esaslarını bilmekten mahrum, mezheplerini din edinen mezhep¸ilerden başkalarını değildir. Pafiî'ye g¸re sakal s¸nettir, kesimi ise sadece tenzihen mekruhtur. Hanefi'de ve diğer iki mezhepte ise h¸k¸m farklıdır; sakalı bıraktıktan sonra kesmek, tahrimen mekruhtur. Yalancı m¸fteriler, mezhep imamları olarak kabul ettikleri kiplerin g¸r¸pleriyle bile tatmin olmamış, imamlarının mekruh dediği sakal kesmeye haram demişlerdir. G¸n¸m¸zde mezheplerini din edinenler, mezheplerinin g¸r¸pleri¸ bilmeden, sonradan ortaya ¸kan mezhep îlimi dedikleri kiplerin

gömlerini savunarak sakalý farz, kesilmesini harama kabul etmişlerdir. Bunların durumu týpký Tevbe suresi, 31. ayetinde belirtilen, ruhbanların ve âlimlerini ilah edinenlerin duruma benzer. "âlimlerini ve din adamların Allah'tan başka rabler edindiler ve Meryem ođlu Mesih'i de! Tek Ýlah olan Allah dýpýnda ibadet etmeleri emredilmemişti. O'ndan başka ilah yoktur. O, onların ortak koştukları þeylerden y¸cedir." (Tevbe, 31) Mezheplerin din haline getirildiđi bir d¸nemde yapamýþ olan, Ýmam Ebu Hanife (r.aleyh) ile aralarında bin yýldan fazla bir zaman bulunan Ýbn Abidin Muhammed Emin (1784-1836) tarafından yazýlan ed-Daru's-salâmu'l-Muhtar Hanefilerin din kitabýnda "Erkeđin, sakalý kesmesinin haram olduđu iddia edilmiştir. Bu iddia, helal haram ihdas etmek, Kur'an'a aykýrý hareket etmektir. Ýmam Malik (r.aleyh)ten 250 yýl sonra dođmuş el-Kadý Abdulvehhab (422) tarafından yazýlmýþ þerhu'r Risale'sinde, "Sakalý týrap haram olduđu gibi m¸sle (bir uzvu kesme) sayýldýđý takdirde kýsaltmak da haramdır" denilmiştir ki bu, Rasulullah (as)ın, "Sakalların kýsaltýn" hadisi ile a¸ýk¸a ¸elipmektedir. Þafii Mezhebinde, sakalý kesilmesinin haram olduđunu iddia edenler bulunduđu gibi mekruh olduđunu da iddia edenler olmuştur. Sakal konusu, Kur'an ve S¸nnete dayanmayan bir iddia olunca ayný mezhepte farklý gömlerinin ortaya atýlmasına neden olmuştur. Hanbeli mezhebi de diđer mezheplerden geri durmamýþ, helal ve haramlar ihdas ederek sakalý kesmenin haram olduđunu iddia etmiştir. Kur'an ve S¸nnete haram olduđu hakkýnda bir h¸k¸m bulunmadýđý halde mezhepler, dini kendilerine göre deđiptirerek sakalý kesmenin haram olduđunu iddia etmişler, hatta öyle ki, Rasulullah (as)ın, sakalýn kýsaltýđý, yanlarından aldýđý rivayet edildiđi halde haddini daha fazla aþan Maliki Ebu's-salâmu'l-Muhtar Hanefilerin, þerhu'r Risale'sinde kýsaltmayý da haram saymýþtır. Bu kiþiye göre Rasulullah (as), sakalýn kýsaltmakla haram iþlemiştir. Dini getirene din öđretme ya da tereciye tere sayma bu olsa gerekir! Sakal býrakmanın farz, kesilmesinin haram olduđunu iddia edeler, y¸ce Allah ve O'nun Rasul¸ deđil, mezheplerini din haline d¸n¸pt¸rm¸ mezheplerdir. Onlar, Ýslâmın bir h¸k¸m olarak deđil, ataları olan kípilerin ve din edindikleri mezheplerinin gömlerinden hareketle farz ve haram olduđunu iddia etmektedirler. Bu müfteriler, her konuda olduđu gibi sakal konusundaki yalan ve iftiralarında o denli ileri gidiyorlar ki, uydurdukları yalanlarla Rasulullah (as)ın, ¸elipkiye d¸þ¸klerinin farkýnda bile deđillerdir. Müfteri yalancılar, Rasulullah (as)ın sakal konusunda hassasiyetini ispatlamak adýna, Rasulullah (as)ın, iman etmemiş Mecusilere bile sakal býraktýrmak istediđini ima edecek kadar haddi aþmýþlardır. Bu müfterilere göre Kisra'nın,

Rasulullah (as)ın gönderdiği iki elçinin ikisi de sakalları kesmiş, bıyıkları ise uzatmışlardı. Rasulullah (as) huzuruna gelen bu adamların yüzlerine bakmak istememiş, onlara "Yazıklar olsun, size bunu kim emretti?" diye elçileri, onlar da "Bize bunu rabbimiz (Kisra) emretti" demişler. Bunun yüzüne Rasulullah (as) bakmış ve buyurmuş: "Fakat Rabbim bana sakalımı uzatmamı ve bıyığımı kısaltmamı emretti." müfitteriler, bu yalanlarına kaynak olarak (Ybni Cerir et-Taberi) vermişlerdir. Rasulullah (as), "Rabbim bana sakalımı uzatmamı ve bıyığımı kısaltmamı emretti" dediyse nerede o emredilen hüküm! Yoksa onu da bir keçi mi yedi! Müfitteriler, uydurdukları yalanlarla nasıl bir elçiyeye dikkatlerini göstermeyecek kadar körlerdir. Bu yalancılara göre Rasulullah (as), Yslamın davet mektupları gönderdiği kâşiflerin elçilerinin yüzüne bakmak istememiş, onların sakal tıraş olmaları yüzünden azarlamıştır. Genellikle, ticari nedenlerle İslam ve diğer Hıristiyan memleketlerine giden Rasulullah (as), o toplumların giyim, kuşam, saç sakal durumlarını çok iyi bilen birisiydi. Bu nedenle mektup gönderdiği kâşiflerin nasıl bir yapıda oldukları konusunda bilgi sahibi idi ve onların o halleriyle İslamın davet ediyordu. Onun, karpısına gelen elçilerin yüzüne bakmak istemediği, müfitterilerin yalanlarından başka bir şey değildir. Yalancıların, Rasulullah (as)ın "Fakat Rabbim bana sakalımı uzatmamı ve bıyığımı kısaltmamı emretti" yalanı ile Kur'anın eksik olduğu oluyordu. Kur'anın sakal ile ilgili bir hüküm bulunmamaktadır, bu durumda Rasulullah (as)ın emredilen sakal ve bıyık ile ilgili hüküm Kur'anın konulması oluyor. Bu müfitteri yalancılar, uydurdukları yalanlarla yüce Allah ve Rasulullahın iftiralarda sınırlı tanınmışlardı. Yüce Allahın koruyacağı vadettiği Kur'anın sakal ve bıyık ayetlerinin olmaması nedeniyle müfitterilere göre Kur'anın eksiklik var ve yüce Allah (cc) (hâcib) onu korumamıştır. Aşkınlardan elçilerin anlamaya gideceğini bilmeyecek kadar puursuz olan müfitteri yalancılar, yalan ve iftiralarda sınırlı tanınmayacak derecede haddi aşmışlardı. "Peshiz Biz indirdik o zikri ve elbette biziz onun koruyucuları!" (Hicr, 9) Recim ayetini, keçinin yediğini iddia ederek yüce Allahın iftira atan müfitteriler, Miraç hadisi ile de yüce Allahın, (hâcib) kullarının halini bilmediğini iddia edip Hz. Musa (as)ın, Hz. Muhammed (as)ın ve (hâcib) yüce Allahın akıllı vererek emredilen elli vakit namazı beş

vakite indiridiđini iddia etmiplerdir. Rasulullah (as) a da iftiralarında haddi apan müfteriler, “Fakat Rabb’im bana sakalýmý uzatmamý ve býyyđýmý kýsaltmamý emretti” yalanlarý ile yüce Allah’ýn emrettiđi sakal ve býyykla ilgili ayeti Rasulullah (as) a Kur’an’a koymadýđý algýsýný oluđturuyorlar. Oysa Rasulullah (as), kendisine emredilen her peyi duyurmakla emrolunmuđtu. Buna göre Rasulullah (as), eksiksiz olan Kur’an’da, sakal ve býyyk konusunu da belirtmesi gerekirdi. Üstelik Allah’ýn emrettiđi bir hüküm, Mecusilere anlatýlmadan önce o güne kadar Müslümanlara anlatýlmasý gerekirdi. “Ey Rasul, Rabb’inden sana indirilen peyi tebliđ et ve eđer bunu yapmazsan, O'nun mesajýný tebliđ etmemiđ olursun. Allah seni insanlardan korur, muhakkak ki Allah, kâfirler toplumuna hidayet vermez.” (Maide, 67) Cahiliyenin ve atalar dinine tabi olmanýn mantýđý hep aynýdır; kendi kuruntularýný dođru zannederek insanları buna inandýrýp yüce Allah’ýn ayetlerini çarpýtarak anlamak ve anlatmak. Nitekim mürikler de öyle yapýyorlardý. Mürikler, kendi yalanlarýný yüce Allah’a mal ederek O’nun üzerine iftira atýyorlardý. “Onlar bir kötülük yaptýklarý zaman: ‘Babalarýmýzý bu yol üzerinde bulduk, bunu bize Allah emretti’ dediler; de ki, ‘Allah kötülüđü emretmez, Allah’a karþý bilmediđiniz peyler mi söylüyorsunuz!” (A’raf, 28) “Mürikler diyecekler ki: ‘Allah dileseydi, biz de babalarýmýz da þirk kopmazdýk, hiçbir peyi de haram kýmazdýk.’ Onlardan önce yalanlayanlar da aynen öyleydi, nihâyet azabýmýzý tattýlar. De ki: ‘Yanýnýzda bize çy kardýđýnýz bir bilgi var mı? Siz sadece zanna tabi oluyorsunuz ve siz sadece yalan uyduruyorsunuz.” (En’am, 148) Ýslâmi deđerleri ve Tevhidi ilkeleri, salt insani fiziksel yapıya indirgenmesi yüzünden insanlar, Tevhidi esaslara yönelmiyor, hatta kara cahiller yüzünden Ýslâm’dan nefret ediyorlar. Bu kara cahiller, Kur’an’da geçen fýtrat sözünü de anlamadan sakalýn fýtrattan olduđunu iddia ediyor, bu nedenle ayetlerin anlamlarýný çarpýtıyorlar. Sakalýn fýtrattan olduđu iddiasý Fýtratýn ne olduđunu bilmeyen cahiller, sakalý kesmenin fýtratý deđiptirmek olduđunu iddia etmektedirler. Fýtratýn ne olduđu bilinmeden, her peyi dini bir eksende açyklamak kiþiyi dođal olarak yanlýþ sonuçlara götürecek tir. Öncelelikle fýtratýn ne anlama geldiđini bilmekte fayda vardýr. Çünkü bu bilinmeden Rasulullah (as) a “On pey fýtrattandýr” sözü anlaþýlmaz. Fýtrat Bir peyi baþlangýcýnda yarmak, kazmak anlamýna gelen ve “fatr” kökünden türemiþ olan fýtrat

kelimesi, “ilk yaratýlýb” manasýna gelir. Yani, mutlak yokluđun yarılarak içinden [varlýđýn](#) [içýkmasýdýr](#). Fýtrat, bu yarma sonucu ortaya çýkan ilk varlýk halidir. [Ýbn Manzur](#), [Lisânü'l-Arab](#) [adlý eserinde “fýtrat”ý böyle tanýmlar:](#)Yaratýlýb, yapý, karakter, tabiat, mizaç, Peygamberlerin sünneti, Kâlb-i selim, adetullahtýr. Sadece yüce Allah’ý tanýma deđil, genel manada din ve dini hükümle tanýma da fýtridir. Ýnsanýn fýtratý sabit ve deđipiklik kabul etmez. Rum suresinin 30. ayeti Fýtrat ayeti olarak bilinmektedir. Fýtrat, ayrýca hilkat, tabii eđilim, hazýr olmak, huy, cibilliyet, [içgüdü](#), istidat gibi manalara da gelir. Terim olarak fýtrat: “Allah Teâlâ'nýn mahlûkatýný, kendisini bilip tanýyacak ve idrak edecek bir hal, bir kabiliyet üzere yaratmasýdýr. “[Muhyiddin Ýbn Arabi](#) [ise “fýtrat” sözüđüne “bir pey üzerine yaratýlmak” manasý vermektedir.](#)

“Fýtrilik” fýtrat kelimesinden türetilmiptir ve fýtrata yani yaradýlýb maksadýna uygun olan anlamýna gelmektedir. (Vikipedi) Bu tanýmlara göre Rasulullah (as) fýtrat sözünü, sosyal yapamdaki cibilliyet (ahlak, davranýb, bahsiyet), [içgüdü](#) ve hazýr olmak anlamlary ile kullanmýptýr ki o, zaten idare ettiđi toplumun davranýplary ve insanlaryn kibilikleri ile yakýndan ilgileniyordu. Müslümanlaryn, giyim kúpmalarynda, saç ve sakallarynda pejmürde bir halde olmalarýný istemiyor ve onlara: "On pey fýtrattandýr; býyyđýn kesilmesi, sakalýn uzatýlmasý, misvak, istinpak, mazmaza, týrnaklary kesmek, parmak mafsallarýný yýkamak, koltuk altýný temizlemek, etek týrapý olmak, intikhasu'l-ma (istinca yapmak)” (Müslim) uyarýsýnda bulunuyordu. Allah’ýn yaratma kanunu Fýtrat dini Kur’an’da geçen yüzünü “Hanif dine dođrult” ifadesi, insanýn fiziksel yünemesini deđil gönülden yünemesi anlamýnda kullanýlmýptýr. “Öyleyse sen yüzünü, Hanif dine dođrult; Allah’ýn fýtratýna ki, insanlary onun üzerinde yaratmýptýr. Allah’ýn yaratmasý deđiptirilemez; ipste dosdođru din odur, fakat insanlaryn çođu bilmezler.” (Rum, 30) Dikkat edilirse ayette, “Sen yüzünü, Hanif dine dođrult;” buyurmaktadýr ki bu yüz, fiziki yüz deđil yün anlamýndaki yüzür, yani gönül yüzüdür. “Görmediđi Rahman’a saygýly olan, yünelmip bir kalp getiren kimseye!” (Kaf, 33) Bu, týpký Kur’an’da geçen göz ifadesine benzer; Kur’an’da kör olarak nitelendirilenler, kafa gözleri kör olanlar deđil, idrak etmekten mahrum olan, gönül gözleri kör olanlardýr.

“Yeryüzünde gezmediler mi ki böylece onların, onunla akledecek kalpleri yahut onunla ipitecekleri kulakları olsun. Fakat bir gerçektir ki, güçsüzler kör olmaz; ancak güçsüzlerin içindeki kalpler kör olur.” (Hac, 46) “Onlardan sana bakan kimseler de vardır, fakat payet basiretleri yoksa körleri sen mi hidayete erdireceksin!” (Yunus, 43) Rum suresi, 30. ayette geçen Fýtrat ifadesi insanın, Rabbinin kabullenecek bir yapıdaki yaratılış anlamında kullanılmıştır. Nitekim ayette “Sen yüzsüzün; Hanif dine doğrult; Allahın fıtratına ki, insanların onun üzerinde yaratılmıştır” buyurularak insanın, Hanif din üzerinde yaratıldığı belirtilmektedir. Bu, yüce Allah (cc), insanların, iyiye meyilli, kâmil; reddeden bir yapıda yaratmasıdır ki, İslamın temel prensibi de zaten budur. Bu ayet, insanın, yüce Allahın birleyen Hanif dine dnmelerini istemekte, insanın zaten bu dine uygun yaratıldığı bildirilmektedir. Ayette geçen “Allahın yaratması doğrutilemez; ipite doğru din odur.” hkmünde, doğrutilemez olanın yaratılan insan değil din olduğu bildirilmektedir. Ancak müfateriler, Allahın dinini bile doğtirebilmeleridir. Yüce Allah (cc), insanın yaratılışından sonradan doğtiğini bildirirken bu doğipimin, fiziksel olarak değil huy ve karakter olarak olduğunu, bu nedenle de o doğipen insanın cehennemine gireceklerini birçok ayette bildirmektedir. Yüce Allah (cc), Kendisine kul olmaları için yarattığı insanların, nasıl doğtiklerini ve durumlarını çok açık bir şekilde bildirmektedir. “Ben cinleri ve insanları, bana kulluk dıyında (bir nedenle) yaratmadım.” (Zariyat, 56) “Andolsun Biz, insanın en güçsüz bile yarattık, sonra onu apağyların apağysına çevirdik.” (Tin, 4-5) “De ki: “Size haber vereyim mi Allah katında cezası bundan daha kötü olan; Allahın, üzerinde lanet ve gazap ettiği, maymunlar, domuzlar ve tağuta itaat eder kıldığı kimse, ipite onların yeri daha kötüdür ve onlar düz yoldan sapmışlardır.” (Maide, 60) Yüce Allah (cc), insanın doğipmesinin, sakal ve bıyığı keserek değil, imandan yüzsüz evirmesi ile olduğunu ve onların, hayvanlardan da apağyda bulduklarını bildirmiştir. “Yoksa sen onların çöğünün gerçekten ipitiklerini ya da aklettiklerini mi sanıyorsun! Bıyık onlar, ancak hayvanlar gibidir, bilakis onlar, yolca daha sapıktır.” (Furkan, 44) Allah katında canlıların en kâmil; bıyık onlar iman etmezler.” (Enfal, 55) Yüce Allah (cc), insanın doğtiğini anlamayan, anlamak istemeyenlerin, adeta beyinlerine sokarcasına gerçektir; bildirmekte, anlamamakta ısrar edenlere de örnekler vererek anlamlarını istemektedir. “Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz fakat onlardan çöğün ayrılan, bu

yüzden peytana tabi olan, böylece azgýnlardan olan kibinin haberini oku! Eđer dileseydik elbette onu, onlarla yükseltirdik, fakat o, yere saplandý ve hevesinin peþine düþtü; onun durumu, týpký þu köpeđin durumuna benzer ki, üstüne yarsan da dilini sarkýtýp solur, onu býraksan da dilini sarkýtýp solur. Ýpte ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumu budur. Bu kýssayý anlat, belki düþünürler.” (A’raf, 175-176)

Yüce Allah (cc), kendisine kul olmaları için en güzel biçimde yarattýđý insanları, hevalarına ve peytana tabi olmaları sonucunda nasýl deđiptiklerini, domuzlardan, maymunlardan ve köpeklerden daha apađý bir seviyeye düþtüklerini bildirdikten sonra, insanların Hanif yani Allah’ý birleyen dine uygun bir þekilde yaratýldýklarýný, bu Hanif dine uymalarıný istemektedir. Fýtrat dini, yüce Allah’ý birleyen dindir; bu dine uymamak þirktir. Yüce Allah (cc), fýtrat dininin Ýslâm olduđunu ve kendi katýnda kabul edilen tek dinin o olduđunu bildirmekte, bundan sapan Kitap ehlinin Allah’ýn ayetlerini inkâr ettiklerini bildirmektedir. “Muhakkak ki Allah yanýnda din, Ýslâm’dýr; Kitap verilmip olanların ihtilafları, baþka deđil, ancak onlara ilim geldikten sonra kendilerinin azgýnlýklarýnýn açýđa çýkmasıdır. Kim, Allah’ýn ayetlerini inkâr ederse, elbette Allah, hesabý çabuk görendir.” (Al-i Ýmran, 19) “Þüphesiz ben Hanif olarak yüzümü;, gökleri ve yeri yoktan yaratana çevirdim ve ben müþriklerden deđilim!” (En’am, 79) “Ve muhakkak yüzünü;, Hanif dine dođrult ve sakýn müþriklerden olma.” (Yunus, 105) “O halde Allah'tan, geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce, yüzünü; dosdođru dine dođrult, O gün (insanlar) ayrýlýrlar.” (Rum, 43) “Sonra sana vahyettik: ‘Hanif olan Ýbrahim’in milletine (dinine) tabi ol ve (o), müþriklerden olmadý.” (Nahl, 123) “De ki: ‘Rabb’im, þüphesiz beni, dosdođru yola hidayet etti; Hanif olan Ýbrahim’in sađlam dinine. O, müþriklerden deđildi.” (En’am, 161) Kur’ani bu gerçekler ortada ve azýcýk aklý olanların bile anlayacađý bir þekilde ayetler açýklanmýþ iken bazı kimseler, bu apaçýk Kur’ani gerçekleri anlamadýkları ya da anlamak istemedikleri için Allah’ýn yaratma kanununu ve bunun deđiptirilemeyeceđi gerçeđini, insanýn saçýna sakalýna indirgeyerek kendi buldukları seviyeyi göstermektedirler. Sakal býrakýlabilir! Her insan, dini bir hususiyet kazandırmadan elbette sakal býrakabilir. Bu konuda, bir farziet bulunmadýđý gibi bir haramiyet de söz konusu deđildir. Sakal, tamamen bireysel bir tercihtir; kipi, tercih etmesi durumunda sakal býrakabileceđi gibi býraktýktan sonra da dilediđi þekli verebilir, ya da kesebilir. Yanlýþ olan, sakalı dine mal etmek ve sakal

býrakmayanlarý küfür iþlemekle suçlamaktýr.
Normal 0 21 false false false TR X-NONE AR-SA

```
/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable  
{mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0;  
mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99;  
mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;  
mso-para-margin-top:6.0pt; mso-para-margin-right:0cm;  
mso-para-margin-bottom:6.0pt; mso-para-margin-left:0cm;  
text-indent:35.45pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;  
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;  
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;  
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;  
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;}
```

Bu köþe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köþe yazýsý için adres:

[http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view
article&artid=247](http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=247)